

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/126/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010192
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3619010192.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Patrika Príbelského PhD. v trestnej veci proti obžalovanej V. Y. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 04. decembra 2019 prejednal odvolanie obžalovanej V. Y. proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn.2T/73/2019 zo dňa 16. septembra 2019, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovanej V. Y. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn.2T/73/2019 zo dňa 16. septembra 2019 bola obžalovaná V. Y. (ďalej len „obžalovaná“) uznaná vinnou z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

-od presne neustáleného obdobia, minimálne od mesiaca september 2018 do 03.04.2019 od nezistených osôb, na presne nezistených miestach, neoprávnene si zadovážovala omamnú látku fentanyl a psychotropnú látku metamfetamín a to konkrétne rôzne transdermálne náplaste obsahujúce fentanyl, ktorú prechovávala v mieste bydliska v W., N. B. číslo XXX/XX, presne nezistené množstvo použila pre vlastnú potrebu a presne nezistené množstvo predala alebo bezplatne poskytla viacerým, najmenej ôsmim osobám na rôznych miestach v W. po predchádzajúcom kontakte telefonicky alebo SMS správami na telefónne číslo, ktoré používala alebo po predchádzajúcom kontakte cez sociálne siete a to P. W. predala omamnú látku fentanyl celkom asi 8-krát, V. X. predala fentanyl asi 6-krát, F. B. predala fentanyl najmenej 8-krát, V. A. predala fentanyl najmenej 3-4-krát, R. Q. predala fentanyl najmenej 3-5-krát, Y. E. predala najmenej 20-krát, Q. Q. predala fentanyl najmenej 4-5-krát, B. A. predala fentanyl najmenej 20-krát, všetkým za cenu 10,- eur za jednu dávku, pričom pri domovej prehliadke, vykonanej dňa 03.04.2019 v mieste trvalého bydliska obžalovanej V. Y. v W., N. B. č. XXX/XX boli zaistené:

stopa číslo 1 - transdermálna náplast obsahujúca účinnú látku fentanyl s plochou 24,8 cm², čo zodpovedá najmenej 12 obvykle jednotlivým dávkam fentanylu,

stopa číslo 9 - transdermálna náplast obsahujúca účinnú látku fentanyl s plochou 26,9 cm², čo zodpovedá najmenej 13 obvykle jednotlivým dávkam fentanylu,

stopa číslo 6 - plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 219 mg s priemernou koncentráciou metamfetamínu 70 % hmotnostných, čo zodpovedá minimálne štyrom jednotlivým dávkam drogy,

príčom fentanyl je podľa zákona č.139/1999Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny omamných látok, metamfetamín je podľa zákona č.139/1999Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za tento trestný čin bola obžalovaná odsúdená podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého bola zaradená podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. okresný súd obžalovanej uložil trest prepadnutia veci- zaistené finančné prostriedky vo výške 200,- Eur, ktoré sa nachádzajú v úschove Okresného súdu Partizánske s tým, že podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát. Súčasne okresný súd podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanej uložil ochranný dohľad vo výmere 18 mesiacov a podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Okresný súd taktiež podľa § 83 ods. 1 písm. g/ Tr. zák. rozhodol o zhabaní zaisteného textilného puzdra so zipsom čiernej farby s obsahom: 1 ks lyžička, 1 ks červený zapaľovač, 1 ks nožnice, pančucha, 2x priehľadná fólia (ústrižky), 1 ks modrý zapaľovač, obal fentanyl SANDOZ, ihla v plastovom obale, uzatvárateľné plastové vrečko, 1 ks injekčná striekačka, 1 ks polievková lyžica, ktoré sa nachádzajú v úschove Okresného súdu Partizánske a podľa § 83 ods. 2 Tr. zák. vlastníkom zhabaných vecí sa stáva štát.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko v zákonnej lehote bol napadnutý odvolaním obžalovanej pre nesprávnosť výroku o treste.

Obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedla, že jej odvolanie smeruje iba čo do výroku o treste, a to konkrétne, čo do výmery uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody. Proti ostatným výrokom rozsudku odvolanie nepodáva. Odvolaním sa domáha toho, aby odvolací súd pri ukladaní trestu zväzil možnosť ukladania trestu za použitia ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., teda, aby jej bol trest mimoriadne znížený a trest ukladaný na samej spodnej hranici trestnej sadzby upravenej s použitím ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., t. j. vo výmere 5 rokov, keďže má za to, že i takýto trest by v jej prípade vzhľadom na okolnosti prípadu a jej osobné pomery bol trestom dostatočným, a to i z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie. V tomto smere poukázala na poľahčujúce okolnosti, ktoré jej okresný súd priznal, okolnosti prípadu, ako aj na svoje osobné a rodinné pomery. K skutku, pre ktorý bola uznaná vinnou sa doznala a tento úprimne oľutovala. Bola nápomocná nielen pri objasnení trestnej činnosti, ale i trestnej činnosti osoby /skutočného dílera, ktorý na predaji drogy zarábala/, od ktorej si drogu zadovážovala, ako je zrejme zo správy NAKA Nitra. Ďalej poukázala na skutočnosť, že trestnej činnosti sa dopúšťala v čase, kedy bola od drogy závislá, a to iba z dôvodu, aby mala drogu pre seba a nie pre zisk. Osoby, ktorým drogu poskytla, na drogy nenavádzala a títo boli sami užívateľmi drogy. Taktiež poukázala na to, že v ustanovení § 172 ods. 2 Tr. zák., zákonodarcu nerozlišuje medzi dílerom, ktorý predáva drogy za účelom zisku tak, že na nich bohatne a konzumentom, ktorý drogu ďalej distribuuje len preto, aby získal dávku drogy pre seba /díler- konzument/. Keďže pre naplnenie ustanovenia § 172 ods. 2 Tr. zák. postačuje naplnenie formálnej stránky, treba konkrétne okolnosti každého prípadu zväziť, diferencovať v rámci ukladania trestu a jeho výšky a i pri úvahách o možnej aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. V tejto súvislosti poukázala na okolnosti prípadu, za akých sa dopustila trestnej činnosti, svoju beztrestnosť, výraznú prevahu poľahčujúcich okolností a žiadne priťažujúce okolnosti, čo v súhrne podľa jej názoru odôvodňuje použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Hlavným motívom, prečo podala odvolanie je skutočnosť, že je matkou maloletej M. K. , ku ktorej by sa chcela, čo najskôr vrátiť a starať sa o ňu. S otcom maloletej v čase jej zadržania už nežili spolu v spoločnej domácnosti a tento je v súčasnej dobe vo výkone trestu odňatia slobody. K tomu ďalej uviedla, že v súčasnosti sa o maloletú stará jej matka, ktorá sa zároveň stará aj o svoju chorú matku. Preto by sa chcela čo najskôr vrátiť k maloletej, s ktorou sú na seba citovo naviazané a zároveň odbremeniť jej matku od starostlivosti o maloletú. Už doterajší pobyt vo väzbe je pre ňu dostatočným poučením do celého jej ďalšieho života, pričom po návrate z výkonu trestu sa zamestná a bude žiť normálnym životom. V žiadnom prípade sa nechce a ani nevráti k užívaniu drogy. Z hľadiska úvah o treste poukázala na to, že okrem nepodmienečného trestu odňatia slobody bude v jej prípade prispievať k naplneniu jeho účelu aj uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, ktoré chce absolvovať, ako i ochranný dohľad, ktorému sa bude musieť podrobiť po návrate z výkonu trestu. Obžalovaná je toho názoru, že i z hľadiska jej budúcej resocializácie po návrate z výkonu trestu bude vhodnejším trestom, trest na samej spodnej hranici zníženej trestnej sadzby, keďže dlhodobý trest odňatia slobody, by sťažil

jej budúcu resocializáciu a zaradenie do normálneho života po návrate z výkonu trestu a ako už uviedla, je trestom nielen pre ňu, ale i pre jej maloletú dcéru, ktorá sa ničím neprevinila. Pokiaľ ide o splnenie účelu trestu, má za to, že s poukazom na ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák., by aj trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby upravenej v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. bol trestom dostatočne represívnym, vzhľadom na okolnosti prípadu, /prevahu poľahčujúcich okolností, žiadne priťažujúce okolnosti, napomáhanie pri objasnení trestnej činnosti i iných osôb/, jej osobné pomery /že je slobodnou matkou maloletej dcéry, o ktorú sa chce starať a táto ako i ona trpia odlúčením/, a s prihliadnutím tiež na uložené ochranné protitoxikomanické liečenie a ochranný dohľad, ktoré budú tiež prispievať k naplneniu účelu trestu. Obžalovaná z vyššie uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. jej podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. V ostatných častiach navrhuje napadnutý rozsudok ponechať nezmenený.

K odvolaniu obžalovanej sa prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu, bližšie písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka krajskej prokuratúry poukázala najmä na závažnosť žalovanej trestnej činnosti, ktorá pre konzumentov prináša nenapraviteľné následky na ich fyzickom a duševnom zdraví. Je významne rozšírená najmä u mládeži. Z tohto pohľadu má za to, že trest, ktorý bol uložený obžalovanej okresným súdom je primeraný, a preto navrhla odvolanie obžalovanej ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Obžalovaná a jej obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd rozhodol v súlade s petítom odvolania obžalovanej. Obžalovaná dodala, že chce vyjadriť úprimnú ľútosť za skutok, ktorý spáchala. Týmto sa zároveň chce ospravedlniť najmä svojej mamine a maloletej dcére. Chce sa v budúcnosti vyvarovať takémuto protiprávnemu konaniu, pričom doterajší pobyt vo väzbe jej bol dostatočným ponaučením. Tohto skutku sa dopustila preto, lebo potrebovala drogy pre seba, a nie preto, že by chcela z toho získať peniaze ako vyšší zisk. Zároveň sa chce podrobiť protitoxikomanickému liečeniu, ktoré jej bolo nariadené. K tomu ešte uviedla, že osoby, ktorým predávala drogy, boli osoby závislé na drogách a tieto nijako na drogy nenavádzala. Požiadala odvolací súd, aby vyhovel jej odvolaniu.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 21. októbra 2019, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 04. decembra 2019. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovanou napadnutých výrokov o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z odvolania obžalovanej vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovanej o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepochybil vo výroku, ktorým uložil obžalovanej podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák., ods. 4 Tr. zák. per analogiam trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne, pretože takto uložený trest obžalovanej okresným súdom je zákonný, spravodlivý a primeraný.

Obžalovaná bola v predmetnej trestnej veci uznaná za vinnú z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., pri ktorom Trestný zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 10 rokov a hornou hranicou vo výmere 15 rokov.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatelky, jej pomery a možnosť jej nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaneho prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 4 Tr. zák.

Za správny, považoval odvolací súd poukaz okresného súdu na to, že obžalovaná urobila vyhlásenie o vine a svoje konanie úprimne oľutovala, ktorú okolnosť je potrebné zohľadniť pri ukladaní trestu v prospech obžalovanej. Okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu správne zistil u obžalovanej dve poľahčujúce okolnosti, a to v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa priznala k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutovala a v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák., že napomáhala orgánom činným v trestnom konaní k objasneniu inej závažnej drogovej trestnej činnosti. Na druhej strane okresný súd správne nezistil u obžalovanej ani jednu priťažujúcu okolnosť. Odvolací súd žiadne ďalšie poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti v tejto trestnej veci nezistil.

Odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd postupoval pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanej správne, keď mimoriadne znížil trest (dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 10 rokov) u obžalovanej pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016, uverejnenom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č.44. Z právnej vety č. 4 citovaného stanoviska totiž vyplýva, že ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Vzhľadom k tomu, že obžalovaná urobila na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a okresný súd jej vyhlásenie o vine v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. prijal, obžalovaná takýmto postupom umožnila prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní, tak obžalovaná založila dôvod podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o 1/3.

Pokiaľ ide o hodnotenie osoby obžalovanej okresný súd rovnako správne zistil, že obžalovaná bola doteraz jedenkrát súdne trestaná, avšak na toto odsúdenie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. nemožno podľa § 50 ods. 7 Tr. zák. prihliadať, pretože sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená. Obžalovaná doposiaľ spáchala 1 priestupok dňa 26.05.2014 proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č.372/1990Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a bola jej uložená pokuta v blokovom konaní. Obžalovaná bola od mája 2013 do mája 2016 poberateľkou príspevku na dieťa. Podľa správy Sociálnej poisťovne bola evidovaná ako práceneschopná od 03.07.2018 do 06.09.2018 a od 11.12.2018 do 31.03.2019.

Odvolací súd dospel k záveru, že nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanej vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov za súčasného uloženia ochranného dohľadu vo výmere 18 mesiacov, ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu (ide o obzvlášť závažný zločin) i zistené pomery obžalovanej a možnosti jej nápravy z hľadiska účelu trestu, jej individuálnej i generálnej prevencie,

príčom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovanej spoločnosťou.

K námietke obžalovanej, že v predmetnej trestnej veci sú splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu v súlade s ustanovením § 39 ods. 1 Tr. zák., odvolací súd uvádza, že podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. môže súd páchatelovi znížiť (uložiť) trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že hoci neviaže jeho aplikáciu na „výnimočné“ okolnosti prípadu, ani na „mimoriadne“ pomery páchatel'a, už z názvu ustanovenia § 39 Tr. zák. a jeho výkladu vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, a nie o pravidelný postup súdu. Z uvedeného dôvodu sa použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. nemôže odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatel'ov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatel'ov. Práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu, závažnosť činu a osobu páchatel'a preto Trestný zákon umožňuje súdu na túto situáciu reagovať možnosťou mimoriadneho zníženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, pričom je dôležité, aby súd jeho uplatnenie vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia. V posudzovanej veci však odvolací súd rovnako ako okresný súd nezistil žiadnu bežne sa nevyskytujúcu (výnimočnú) okolnosť prípadu (respektíve viaceru takých okolností) alebo také (mimoriadne) pomery páchatel'a, ktoré by vyznievali v jej prospech a ktoré by mali význam pre mimoriadne zníženie trestu s použitím ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o pomery páchatel'a, ktoré by boli tak pozoruhodné, že by boli dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., tieto u obžalovanej nie sú dané. Za pomery páchatel'a (v podstate za pomery osobitného zreteľa) treba považovať rodinné a osobné pomery, ktoré sú v stave u každého páchatel'a pri uložení trestu vyvolať osobitne citeľný dopad. V podstate ide o pomery (rodinné, osobné), ktoré existujú nie v čase páchania činu, ale v čase ukladania trestu a za takéto pomery páchatel'a treba považovať predovšetkým narušený zdravotný stav, starostlivosť o početnú rodinu a skutočnú odkázanosť viacerých osôb na príjem zo zárobkovej činnosti páchatel'a. O takúto situáciu však u obžalovanej nejde a preto aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody z hľadiska pomerov páchatel'a neprichádza do úvahy.

Okolnosťami prípadu z hľadiska použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možností nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno tiež odôvodniť i okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu, pričom medzi takéto skutočnosti by bolo možné zaradiť napr. spáchanie trestného činu pod tlakom závislosti alebo podriadenosti, spáchanie trestného činu pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, či pod vplyvom ťaživých rodinných pomerov, ktoré si páchatel' nezavinil sám. Za okolnosti prípadu, ktoré by si zasluhovali osobitnú pozornosť a ktoré by umožňovali aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., možno teda v niektorých prípadoch považovať aj viac významných poľahčujúcich okolností, medzi nimi z hľadiska možností nápravy páchatel'a aj jeho priznanie sa k trestnému činu a jeho úprimné oľutovanie, pritom pri nedostatku prirážajúcich okolností a najmä za predpokladu, že nie sú dané okolnosti, ktoré podmieňujú použitie vyššej trestnej sadzby a pokiaľ táto bola v konkrétnom prípade aj použitá. O takúto situáciu u obžalovanej nejde, a preto aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody z hľadiska okolností prípadu taktiež v predmetnej trestnej veci neprichádza do úvahy.

K námietke obžalovanej, že okresný súd nezohľadnil pri ukladaní trestu obžalovanej dôsledne všetky zásady pri ukladaní trestov vyplývajúce z ustanovenia § 34 Tr. zák., odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že nepodmienečný trest uložený okresným súdom obžalovanej zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom obžalovanej uvedeným v jej odvolaní, podľa ktorého by mal byť trest uložený okresným súdom neprimerane prísny, pričom takto uložený trest obžalovanej je vymeraný aj v súlade s požiadavkou primeranosti a humánnosti.

Odvolací súd považuje za vecne správny aj výrok o zaradení obžalovanej do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v súlade s ustanovením § 48 ods. 4 Tr. zák., keďže na obžalovanú sa hľadí, akoby nebola doteraz odsúdená, nie je kriminálne narušenou osobou, nebola doteraz vo výkone trestu a jej náprava aj podľa záverov odvolacieho súdu bude lepšie zabezpečená v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Za vecne správny a v súlade s ustanovením § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. považuje odvolací súd výrok o treste prepadnutia veci, ktoré sú bližšie špecifikované v napadnutom rozsudku okresného súdu.

Rovnako je vecne správny výrok o ochrannom dohľade vo výmere 18 mesiacov, ktorý je uložený v súlade s ustanovením § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. a výrok o uloženom ochrannom protitoxikomanickom liečení ústavnou formou obžalovanej podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák.

Odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu je dostatočne jasný, zrozumiteľný, dostatočne zdôvodnený a majúci v celom rozsahu oporu v zákone.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zřejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky obžalovanej za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o treste na podklade jej podaného odvolania, a preto odvolanie obžalovanej ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.